

godt kunne gå hen og blive et problem både for Venstre og for Fremskridtspartiet.

Jeg noterede, at Socialdemokratiet har en anden grundlæggende holdning i denne diskussion, og det synes jeg er fint. Jeg kan konstatere, at man foreløbig er enige i målet, men ikke rigtig tør gå vejen.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg blev også fanget lidt af hr. Erik Larsens og hr. Tom Behnkes fantastiske forhold til friheden.

Det ville være en interessant form for frihed, hvis man forsøgte at tvinge en anden familiestruktur igennem end den, der har udviklet sig igennem de sidste 30, 40, 50 år. Ved at forhindre, at der kunne blive passet børn, ved at forhindre en børnepasningsgaranti skulle man kunne skabe frihed og nye familiestrukturer og en anden arbejdsdeling i familien. Det lyder meget utroligt. Selvfølgelig kan man forestille sig en anden familiestruktur, hvor forældrene, som man er inde på, bruger mere tid på deres børn, og det ligger jo bl.a. i orlovsordningerne, hvortil støtten fra hr. Erik Larsen og hr. Tom Behnke dog vistnok er noget begrænset. Derfor synes jeg, det er mærkeligt at tale om frihed i dette spørgsmål. Friheden for familierne består jo lige præcis i, at de kan få denne børnepasningsgaranti; det andet er noget vrøvl.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ordføreren for SF, hr. Villy Søvnald, noterede sig, at vi i Socialdemokratiet var enige i målet, men ikke rigtig turde gå vejen. Jo, vi vader på fuldt tryk ud ad vejen og er faktisk ret tæt på målet.

Men det, der i øvrigt fik mig herop nok en gang, var hr. Erik Larsens svar. Jeg vil gerne prøve, om svaret kan gøres endnu bedre.

Én ting er, at Venstre ønsker genbesættelse i forbindelse med forældreorloven. Men en anden ting er, at konsekvensen af Venstres forslag, hvis jeg har forstået det, er, at man samtidig fjerner forældrenes ret til at anmode om orlov og i stedet for gør det til en aftale med arbejdsgiveren. Derefter spurgte jeg, hvor forældrenes valgfrihed bliver af, idet man for mig at se overleverer den til arbejdsgiverne.

Det samme gælder anvendelsen af de 200 mio. kr. til dem, der ønsker at blive derhjemme. Er det ikke kommunen, der skal afgøre, hvem der kan få? I givet fald overdrager man retten til

at afgøre, hvordan den families liv skal bruges, til kommunen. Ergo er Venstres valgfrihed, at man overgiver forældrenes personlige valgfrihed til henholdsvis arbejdsgiveren og kommunen og dermed fjerner den og det, der måske var ønsket, nemlig at det var familierne selv, der skulle have en valgmulighed. Det var dette paradoks i Venstres linje på det foreliggende område, jeg prøvede at få lidt uddybet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Jan Petersen m.fl. optræder her som den kærlige samaritaner, der kommer med de flotte tilbud til dem, der ikke har det så godt. Det svarer fuldstændig til, at man hamrer én en på hovedet og bagefter siger: Nu skal jeg nok sætte et plaster på.

Sagen er, at orlovsordninger er noget, man tager imod, fordi man er blevet tvunget til det. Den eneste mulighed, forældre har for at få lov til at se deres børn, er at tage en orlovsordning, for skattetrykket her i landet er så højt, at man er tvunget til at være på arbejdsmarkedet. Så først tvinger man altså forældrene til at aflevere deres børn i institutionerne, og hvis de så gerne vil have lov til at se dem, laver man selvfølgelig en lovgivning om nogle orlovsordninger, så forældrene kan se deres børn. Derefter går man ud og sælger det, som at man dermed er verdens bedste politikere.

Det var nu bedre, hvis man tillod forældrene fra starten af at have økonomisk mulighed for at vælge. Hr. Bruno Jerup siger, at V, K og Z vil forhindre børnepasning. Nej, det, vi taler om, er friheden til at vælge, om man selv vil passe sine børn, om man vil have sine børn privat passet, eller om man vil have sine børn offentligt passet.

Men af økonomiske grunde har man kun ét valg i 80 pct. af alle børnefamilierne, og det er offentlig pasning. Det er ikke noget reelt valg.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Både hr. Bruno Jerup og hr. Jan Petersen har udlagt vores udtalelser, som om det, vi vil, er at vende op og ned på alle de pasningstilbud, der i øjeblikket findes rundt omkring. Det er jo ikke rigtigt, men det er en meget god måde at få afsporet diskussionen på at stille det sådan op, at vi vil noget helt nyt.

Det, vi vil, er ikke noget helt nyt. Det er bare en overbygning, en påbygning, eller hvad man nu vil kalde det. Vi vil have et alternativ til tilby-